

3. Ako dodatni porez na grijani duhan nije drugi neizravni porez na trošarinsku robu za posebne namjene u smislu članka 1. stavka 2. Direktive 2008/118: treba li članak 14. stavak 1. prvi podstavak točku (b) i članak 14. stavak 2. prvi podstavak točku (c) Direktive 2011/64 tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis države članice o ubiranju poreza na grijani duhan kojim se u pogledu izračunavanja poreza predviđa da porez treba utvrditi na temelju porezne stope *ad valorem* i posebne porezne stope koja ovisi o masi i broju smotuljaka duhana?

- (¹) Direktiva Vijeća od 16. prosinca 2008. o općim aranžmanima za trošarine i o stavljanju izvan snage Direktive 92/12/EEZ (SL 2009., L 9, str. 12.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 2., str. 174.)
- (²) Direktiva Vijeća od 18. veljače 2019. o izmjeni direktiva 2006/112/EZ i 2008/118/EZ u pogledu uključivanja talijanske općine Campione d'Italia i talijanskih voda Luganskog jezera u carinsko područje Unije i teritorijalno područje primjene Direktive 2008/118/EZ (SL 2019., L 83, str. 42.)
- (³) Direktiva Vijeća od 21. lipnja 2011. o strukturi i stopama trošarine koje se primjenjuju na prerađeni duhan (SL 2011., L 176, str. 24.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 63., str. 313.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. svibnja 2022. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia (Italija) – Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato/Comune di Ginosa

(Predmet C-348/22)

(2022/C 318/41)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Tuženik: Comune di Ginosa

Prethodna pitanja

1. Je li Direktiva 2006/123 (¹) valjana i obvezujuća za države članice ili pak nije valjana, s obzirom na to da je riječ o direktivi o usklađivanju koja je protivno članku 115. [Ugovora o funkcioniranju Europske unije] donesena samo većinom glasova, a ne jednoglasno?
2. Ispunjava li Direktiva 2006/123, odnosno takozvana Direktiva Bolkestein, objektivno i teoretski, minimalne zahtjeve koji se odnose na to da propis mora biti dovoljno detaljan i, posljedično, da ne smije omogućavati diskrecijski prostor nacionalnom zakonodavcu, što su zahtjevi na temelju kojih se navedena direktiva može smatrati samoizvršavajućom i neposredno primjenjivom?
3. Ako se smatra da Direktiva 2006/123 nije samoizvršavajuća (self-executing), je li u skladu s načelima pravne sigurnosti učinak jednostavnog isključenja ili izuzimanja iz primjene nacionalnog zakona samo zato što se protivi pravilu prava Unije koje nije neposredno primjenjivo i u slučaju u kojem nacionalni sud ne može pružiti usklađeno tumačenje odnosno mora li se ili može, suprotno tomu, u tom slučaju primijeniti nacionalni zakon, ne dovodeći u pitanje posebne sankcije predviđene pravom [Europske unije] za situacije kad nacionalna država ne ispuni obveze koje proizlaze iz pristupanja Ugovoru (članak 49.) ili iz neprovođenja Direktive (postupak zbog povrede obveze)?
4. Je li izravan učinak članka 12. stavaka 1., 2. i 3. Direktive 2006/123 istovjetan priznavanju samoizvršavajuće prirode ili neposredne primjenjivosti te direktive, odnosno treba li u okviru direktive o usklađivanju, poput one o kojoj je riječ („treba smatrati da je člancima 9. do 13. [...] [D]irektive provedena iscrpna harmonizacija [...]” na temelju takozvane presude Promoimpresa), donošenje mjera usklađivanja koje nisu općenite, ali čiji je sadržaj obvezujući, smatrati zahtjevom za nacionalnu državu?

5. Može li se, odnosno, treba li smatrati da je za kvalifikaciju određene direktive kao samoizvršavajuće te, u slučaju da se direktiva kvalificira kao samoizvršavajuća, za izuzimanje iz primjene nacionalnog zakona samo zato što se protivi pravilu prava Unije koje nije neposredno primjenjivo isključivo nadležan nacionalni sud (kojem se u tu svrhu dodjeljuju posebni instrumenti kao pomoć prilikom tumačenja, poput upućivanja zahtjeva za prethodnu odluku Sudu ili pokretanja postupka za ocjenu ustavnosti), odnosno treba li smatrati da je za navedeno nadležan i pojedinačni službenik ili upravitelj određene općine?
6. Međutim, ako se Direktiva 2006/123 smatra samoizvršavajućom, s obzirom na to da se članku 49. [Ugovora o funkcioniranju Europske unije] protivi automatsko produljenje koncesija ili ovlaštenja na pomorskom dobru za turističku i rekreacijsku uporabu samo „ako te koncesije predstavljaju određeni prekogranični interes”, je li postojanje tog zahtjeva neophodan uvjet, također s obzirom na primjenu članka 12. stavaka 1. i 2. Direktive Bolkestein?
7. Je li u skladu s ciljevima koji se nastoje postići Direktivom 2006/123 i samim člankom 49. [Ugovora o funkcioniranju Europske unije] to da nacionalni sud donosi odluku o općenitom i teoretskom postojanju zahtjeva određenog prekograničnog interesa koji se općenito odnosi na cijelo državno područje, odnosno treba li, suprotno tomu, smatrati da se ta ocjena, s obzirom na nadležnost pojedinačnih općina u Italiji, ne odnosi na obalno područje svake općine i da je stoga u nadležnosti općina?
8. Je li u skladu s ciljevima koji se nastoje postići Direktivom 2006/123 i samim člankom 49. [Ugovora o funkcioniranju Europske unije] to da nacionalni sud donosi odluku o općenitom i teoretskom postojanju zahtjeva ograničenosti raspoloživih izvora i koncesija koji se općenito odnosi na cijelo državno područje, odnosno treba li, suprotno tomu, smatrati da se ta ocjena, s obzirom na nadležnost pojedinačnih općina u Italiji, ne odnosi na obalno područje svake općine i da je stoga u nadležnosti općina?
9. Ako se Direktiva 2006/123 teoretski smatra samoizvršavajućom, može li se smatrati da ta neposredna primjenjivost konkretno postoji i u određenom pravnom okviru, kao što je onaj talijanski, u kojem se primjenjuje članak 49. Codicea della Navigazione (Pomorski zakonik) (kojim se propisuje da po isteku koncesije „svi radovi koji se ne mogu ukloniti ostaju u vlasništvu države bez ikakve naknade ili povrata”) i je li ta posljedica utvrđene samoizvršavajuće prirode ili neposredne primjenjivosti direktive o kojoj je riječ (konkretno, s obzirom na zidane konstrukcije za koje je postojalo valjano ovlaštenje odnosno s obzirom na koncesije na javnom dobru koje su funkcionalno povezane s djelatnošću turističkog smještaja, poput hotela ili turističkog naselja) u skladu sa zaštitom temeljnih prava, kao što je pravo vlasništva, koja su u pravu Europske unije i Povelji o temeljnim pravima priznata kao prava koja zaslužuju privilegiranu zaštitu?

(¹) Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (SL 2006., L 376, str. 36.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 47., str. 160.)

Tužba podnesena 3. lipnja 2022. – Europska komisija/Kraljevina Nizozemska

(Predmet C-360/22)

(2022/C 318/42)

Jezik postupka: nizozemski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnik: W. Roels, agent)

Tuženik: Kraljevina Nizozemska

Tužbeni zahtjev

Komisija od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da je, time što je donijela i održala na snazi članak 85. stavak 1. točku (b) i članak 87. stavak 2. točku (f) Pensioenweta (Zakon o mirovinama), u vezi s člankom 19.b stavkom 2. Weta op de loonbelasting (Zakon o porezu na dohodak), Kraljevina Nizozemska povrijedila obveze koje ima na temelju članaka 45., 56. i 63. UFEU-a te članaka 28., 36. i 40. Sporazuma o EGP-u;